

skridtspartiet. Det er selvfølgelig sket, men måske én gang til kunne hjælpe.

Vi har også haft store tværgående evalueringer om miljø- og fattigdomsspørgsmålene. De bekræfter også, at vi er på rette vej og bidrager til de målsætninger, der er stillet op her i Folketinget. Men der er selvfølgelig også i disse evalueringer forslag til, hvordan vi kan forbedre procedureerne, gøre tingene mere grundige og analytisk set bedre funderede, og det mener jeg vi skal tage som en positiv udfordring med hensyn til hele tiden at øge kvaliteten.

Forespørgerne beder om generelle oplysninger om dansk ulandspolitik. De findes jo i Danidas årsberetning, den rullende 5-års-plan, og vi har en strategi, som er grundigt gennemdiskuteret, og som Folketinget i 1994 – som alle ved – tog stilling til på positiv vis og med bred accept. Så alle disse løbende publikationer og brede debatter er jo grundlaget og forefindes. Der er her og nu ikke grundlag for at sige noget nyt i anledning af, at der spørges, som man gør her.

Jeg vil simpelt hen slutte med at fastslå, at målsætningen om den ene procent af bruttonationalindkomsten til udviklingsbistand er en målsætning, der blev truffet og fastlagt af et flertal i Folketinget i 1985. Det var en god og rigtig beslutning, som denne regering ønsker at fastholde.

Vi ser det også som noget, der hænger pænt og rigtigt sammen med den almindelige bestræbelse på at placere Danmark som foregangsland. Det forhold, at andre lande yder mindre, er efter min mening et fuldstændig ligegyldigt argument i forhold til, hvad dette Folketing besluttede i 1985, og som siden da uændret har haft en bred tilslutning.

Hvis vi ser på, hvad behovet for udviklingsbistand er, skal de andres reduktioner ikke få lov at ødelægge billedet af den faktiske virkelighed, som er, at vi stadig lever i en verden med voldsom fattigdom, hvor det, vi gør fra dansk side, er både rigtigt og nødvendigt.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Jeg skal af formelle grunde takke ministeren for besvarelsen, men der var jo ikke meget at takke for. Ministeren hævder fortsat, at han repræsenterer den guddommelige sandhed på ulandsområdet.

Fremskridtspartiet har det udgangspunkt, at ulandsbistand er godt, ulandsbistand er nødvendig i en verden, hvor mennesker sulter og på anden vis lider hver dag. Men modsat det hidtidige flertal i Folketinget mener vi ikke, at ulandsbistanden skal ydes som statsbidrag gennem Danida og baseres på bidrag, der er opkrævet i Danmark ved tvang. Hver dansk husstand tvinges i dag til at yde 6.500 kr. i ulandsbistand om året.

Vi går i stedet ind for, at ulandsbistand på ægte vis skal afspejle den danske befolknings offervilje ved, at ulandsbistanden foregår gennem frivillige, private indsamlinger.

Men der er jo ikke så mange mandater i Folketinget, der kan støtte det synspunkt, og derfor må vi i stedet vende os mod den faktiske verden, hvor et flertal i Folketinget fastholder, at Danmark skal yde 10 mia. kr. i ulandsbistand hvert år. Der gælder det jo om, at ulandsbistanden ydes på en ordentlig måde, og at danske midler ikke går til at fastholde totalitære regimer, ikke går til at krænke menneskerettigheder i modtagerlandene og ikke går til korrupsion. De skal heller ikke gå til bureaukrati og slet ikke til at fremme en imperialistisk politik.

Betingelsen for, at det kan lade sig gøre, er ikke kun, at Folketingets Udenrigsudvalg afstikker nogle retningslinjer; betingelsen er også, at der følges aktivt op på hver eneste bevilling og hver eneste krone.

Jeg har netop set, at regeringens skatteminister har fremsat forslag til ændring af skatteloven, sådan at virksomheder ikke længere kan få fradrag for bestikkelse. Men samme regering accepterer, at danske ulandsmidler går til bestikkelse på ulandsområdet.

Så er der professor Martin Paldam. Han har fulgt en række ulandsbevillinger. Paldam har særlig interesseret sig for, om de bevilgede projekter overhovedet har nået de opsatte mål. Og særlig for Afrika er tilbagemeldingen meget nedslående, eftersom projekt på projekt er endt som det, afrikanerne kalder hvide elefanter, underforstået: fiaskoprojekter.

Paldam kalder landbrugsprojekterne i Afrika for det rene kamikaze, og kigger man i Paldams bog, så behøver man ikke at komme ret langt om; allerede i kapitel 1 er overskriften »Udgangspunktet ulandsocialisme«, og dér redegør professoren for, hvorledes den politik, der er blevet ført særlig fra dansk side, har haft det udgangspunkt, at man skulle fremme stats-